

opusdei.org

Komentář k evangelium: Pokušení

Evangelium na 1. neděli postní
(cyklus C) a komentář k
evangelium.

07.03.2025

Evangelium (Lk 4,1-13)

Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha Svatého. Duch ho vodil pouští čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. Ty dny nic nejedl, a když uplynuly, vyhladověl. Ďábel mu řekl: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb!“ Ježíš mu

odpověděl: „Je psáno: ‚Nejen z chleba žije člověk.‘“ Pak ho (ďábel) vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: „Všechnu tuto moc a jejich slávu dám tobě, protože mně je odevzdána a dávám ji, komu chci. Jestliže se přede mnou skloníš, všechno to bude tvoje.“ Ježíš mu na to řekl: „Je psáno: ‚Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit!‘“ Potom ho (ďábel) zavedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů! Je přece psáno: ‚Svým andělům vydá o tobě příkaz, aby tě ochránili, a ponесou tě na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.‘“ Ježíš mu odpověděl: „Je řečeno: ‚Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha!‘“ Když ďábel dokončil všechna pokušení, opustil ho až do určeného času.

Komentář

Postní dobu začínáme připomínkou čtyřiceti dnů, během nichž se Ježíš na začátku svého veřejného života postil na poušti. Izraelský lid, osvobozený z egyptského otroctví, byl při putování pouští na cestě do zaslíbené země vystaven pokušení. Tam, kde oni padli, Ježíš vítězí a dává nám příklad, jak vítězit.

Svatý Lukáš uvádí, že „byl Duchem veden na poušť, kde byl čtyřicet dní pokoušen od ďábla“ (v. 1-2). Pokušení nebyla příležitostnou nepříjemností na cestě, po které se vydal, ale něčím, co Bůh předvídal ve svých plánech, abychom se naučili, že stejně jako on budeme i my pokoušeni.

Ježíš pocítil hlad a ďábel, který vždy číhá, využil této okolnosti, aby ho pokoušel. O několik dní dříve, když Ježíš přijímal Janův křest, uslyšel hlas z nebe, který mu říkal: „Ty jsi můj milovaný syn, v tobě mám zalíbení“ (Lk 3,22).

Bude to pravda? Dábel ho konfrontuje s naléhavou fyzickou potřebou, totiž s nutností jíst, a navrhuje mu, aby tak učinil a zároveň vyzkoušel, zda je skutečně Božím Synem, který je schopen ji překonat Boží mocí. Je to zákeřná a velmi aktuální provokace. Když ve světě tolik lidí trpí hladem a je naléhavě třeba řešit mnoho krizových sociálních situací, neměla by se církev, neřku-li sám Bůh, zabývat nejprve tím, co je naléhavé, a ostatní nechat na později? Ježíš ukazuje nejlepší způsob, jak tyto potřeby překonat: jen ze srdce živeného Božím slovem, spravedlivým a dobrým, se mohou zrodit tvůrčí a účinná řešení. Pak mu dábel nabídne veškerou moc a slávu, po které by mohl zatoužit, pod podmínkou, že se mu bude klanět. Pokouší ho, aby usiloval o velení a moc, a tak narušil jeho duchovní poslání. Je to pokušení využít světskou moc k nastolení Božího

království na zemi, pokušení, které církev v průběhu staletí také zakoušela. Otázka, která zde vyvstává, není triviální.

Jaké prostředky je třeba použít, aby se mesiášské naděje uskutečnily? Jakým způsobem přispívá křesťanství světu k řešení jeho problémů? Ve skutečnosti je to velmi jednoduché. Nemá to nic společného s volbou konkrétního politického nebo společenského režimu. Jeho přínosem je poznání pravého Boha. „Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit!“ (v. 8), odpovídá Ježíš. Království, která vznikla z lidských mocenských ambicí, jsou odsouzena ke krachu. Skutečného dobra člověk dosáhne teprve tehdy, když uzná Boha za Stvořitele a respektuje přírodní zákony.

Nakonec mu ďábel navrhne, aby před lidmi v síních a v okolí jeruzalémského chrámu předvedl

velkolepý čin a spustil se z nejvyššího vrcholu, přičemž někteří andělé zmírní jeho pád před užaslymi zraky diváků. Jeho uznání za Mesiáše by bylo nepochybně okamžité.

Nejednalo se snad o jasné znamení, ve kterém může být Pánův vyslanec rozpoznán? I toto pokušení se podílí na dnes rozšířené obavě: Jak lze poznat Boha? Je možné v Něho uvěřit, aniž bychom někdy uvažovali o něčem mimořádném? Není nutné experimentálně ověřit Jeho existenci? Ve skutečnosti Boha nikdy nenajdou ti, kdo s ním zacházejí, jako by byl objektem, který je třeba podrobit laboratorním pokusům. Tváří v tvář intelektuální aroganci je Ježíšovou odpovědí pokora: „Nebudete pokoušet Hospodina, svého Boha“ (v. 12).

Francisco Varo

Francisco Varo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-pokuseni/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-pokuseni/)
(31.03.2026)